

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 8, Jakub do Józefa

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

Cóż, dzień dobry. Jak to jest, że mówisz dzień dobry? Czy ktoś pamięta dzień dobry? Boker jest rano, prawda? Więc ja powiem ci Boker Tov, a ty powiesz mi Boker Or. Znakomity.

Znakomity. Teraz pamiętamy. Trzeba go tylko trochę popchnąć tu i tam.

Ted, to brzmi jakby odbijało się echem. Chcesz, żebym trochę ściszył, czy dźwięk Ci odpowiada? Czy to było tak czy nie? W dół. Prawidłowy.

OK, to jeden w dół. Myślę, że to mogłoby pomóc. Ogłoszenia dotyczące egzaminu znajdują się tutaj.

Myślę, że są dość proste. Jak powiedziałem przed chwilą, dzisiaj spróbujemy przebrnąć przez monumentalną ilość materiału, abyśmy mogli nadrobić zaległości, dlatego też zajmiemy się Izaakiem Jacobem, a potem także Józefem. Jak powiedziałem wcześniej, historie Josepha są dość proste.

Przejdziemy do wprowadzenia do nich, a następnie zaufam wam, że poznacie szczegóły narracji. Więc w ten sposób będziemy nad tym pracować. Jeśli chodzi o egzamin, zasady znajdują się na tablicy.

Pojawiło się pytanie, czy możesz zacząć o 8.45 czy o 9. Będę tu o 8.45, dobrze? Jeśli naprawdę chcesz zacząć to wcześniej, będę tu, jeśli Bóg pozwoli, o 8:45. Chciałbym, żeby pan skończył do czasu zgromadzenia, ponieważ Dinesh D'Souza nie jest przeciętnym mówcą. To bardzo znacząca osoba i myślę, że zwołanie tego dnia będzie dość interesujące. Zobaczmy więc, co możemy zrobić.

W każdym razie wszystko jest gotowe do końca Księgi Rodzaju. Nie słyszałem od nikogo ani słowa o przyjęciu go do Akademickiego Centrum Wsparcia. Jeśli zajdzie taka potrzeba, daj mi znać jeszcze dzisiaj, żebym mógł dostarczyć Ci egzamin.

Pojawiło się pytanie, jakie mapy będą na egzaminie. Nie będzie mapy, która będzie widoczna przed tobą, ok? Nic takiego. Ale musisz znać zawartość map, prawda? Musisz wiedzieć, o czym rozmawialiśmy w kontekście geografii starożytnego Bliskiego Wschodu, Mezopotamii, Egiptu, Anatolii i tak dalej.

Musisz wiedzieć takie rzeczy. Zatem uporządkuj to w swoim umyśle, a także sprawy, które mają związek z ziemią Izraela i patriarchami, którzy działają w ziemi Izraela. To będą ważne.

Czy są w związku z tym pytania? Dobra. Tak, Saro. Oczywiście będzie zawierać rzeczy ze starożytnego Bliskiego Wschodu, ponieważ takie jest tło Abrahama.

Zatem poznajcie materiał ze starożytnej mapy Bliskiego Wschodu, ale będą pewne rzeczy, które będą dotyczyć również mapy Izraela. Chodzi o to, aby wiedzieć, o czym rozmawialiśmy podczas wykładu z geografii historycznej. To myślę, że ci pomoże.

Czy są jeszcze jakieś pytania dotyczące treści egzaminu? Tak, Nick. Na Blackboard znajdują się trzy mapy w formacie PDF. Możesz je pobrać, a następnie wykonać zadanie z mapy, które również znajduje się w kursie.

Zajrzyj do materiałów szkoleniowych. Wszystko tam jest, ok? Więc to powinno ci pomóc. Coś jeszcze? Chcę się upewnić, że wszyscy podchodzimy do tego egzaminu na tej samej stronie.

Na początek poświęćmy trochę czasu na wspólną modlitwę. Łaskawy Boże, nasz Ojcze Niebieski, gdy rozpoczynamy tę wspólną godzinę, ponownie składamy Ci nasze podziękowania. Wiemy, że wszystko, co sprawia nam przyjemność, a co często uważamy za oczywiste, pochodzi od Twojej dobrej ręki.

I nawet te wyzwania, przez które dzięki Twojemu duchowi chcemy móc wytrwać, są wyzwaniami, które niesiesz, aby rozwijać nasz charakter. Ojcze, prosimy Cię, abyś nas uczył, użył swojego słowa i ducha, aby pomóc nam nauczyć się tego, czego chcesz, abyśmy poznali dzisiaj. Niech zatem nasze studium rzeczywiście będzie uwielbieniem w Twojej obecności.

Prosimy, tak jak to czyniliśmy wcześniej, o osoby spoza naszego najbliższego otoczenia. Modlimy się o mądrość dla naszych przywódców w kraju. Jeszcze raz modlimy się za trudne miejsca na świecie, które są tak pełne tarć, napięć i przemocy.

Proszę, na swego ducha, unieważnij te działania wojenne. Ojcze, teraz ofiarujemy Ci siebie, nasze umysły, nasze serca. I prosimy, aby w tym dniu Twoje imię było czczone i błogosławione.

Modlimy się w imieniu Jezusa. Amen. Cóż, przejdźmy od razu do krótkiej recenzji z ostatniego razu.

Ponieważ aby przejść do Izaaka i Jakuba, musimy po prostu przypomnieć sobie rzeczy, o których mówiliśmy w odniesieniu do Izaaka. Nie będziemy spędzać dużo czasu z Izaakiem. Ale z drugiej strony, jedną z kluczowych rzeczy, które mu się przydarzyły, kiedy zaczęliśmy o tym rozmawiać ostatnim razem, był fakt, że dobrowolnie ofiarował siebie, jeśli chcesz to ująć w ten sposób, kiedy Abrahamowi nakazano złożyć ofiarę Izaaka jako ofiarę całopalną w okolicach Moria.

Rozmawialiśmy o niektórych możliwych podobieństwach między Izaakiem a Jezusem udającym się do regionu Moria, którym, jak wiemy, jest Jerozolima, a zwłaszcza góry Moria będą znajdować się w obszarze, w którym później zbudowano świątynię. A potem, oczywiście, mamy Izaaka jako bardzo wyraźnego syna Abrahama, jedyne go syna, umiłowanego syna, Izaaka, który tu przychodzi. A potem Izaak posuwa się nawet do niesienia drewna, gdy tam idą, prawdopodobnie równoległe do Jezusa niosącego krzyż.

Powtarzam, jak daleko chcesz posunąć się z tymi domysłami, zależy od ciebie, ale nie sądzę, że chcemy stracić je z oczu, ponieważ są bardzo interesujące. Następnie, oczywiście, następuje kluczowa zamiana, która jest wykonywana podczas wymiany tłoka. To tylko jeden z wielu moich ulubionych obrazów Rembrandta i myślę, że zaraz przejdziemy dalej.

Podziwiliśmy to trochę podczas innych sesji, ale proszę bardzo. Aby pamiętać o mapach, które omawialiśmy już wiele razy, dla naszych dzisiejszych celów naprawdę interesuje nas obszar tutaj, obszar Negew, ponieważ, oczywiście, Izaak a Abraham wcześniej znajdował się tam, na obrzeżach terytorium Kananejczyków. Hebron będzie ważny. Sychem, Dotan i niektóre z nich znajdują się właśnie tutaj, w naszym górskim regionie.

A potem, oczywiście, gdy Jakub będzie uciekał przed gniewem swojego brata Ezawa, ucieknie w tym kierunku, uda się do Paddan Aram, wracając do starego rodzinnego miasta lub ojczyzny, jeśli wolisz. Więc w tym kierunku zmierzamy. Kiedy myślimy o Izaaku, możemy wiele powiedzieć, ale dla naszych celów, ponieważ mamy tak wiele do zrobienia, chciałbym, żebyście pomyśleli o nim jak o zawiasie.

A jak wiadomo, zawiasy spajają, w niezwykle krytyczny sposób, większe rzeczy. Zatem z jednej strony masz drzwi; po drugiej stronie masz ścianę, a pomiędzy nimi znajduje się zawias. A jeśli chcesz pomyśleć o tej postaci, mamy Abrahama, który jest ojcem ludu przymierza i przeszliśmy przez ten ostatni raz, jeśli chodzi o ciągłe wyrażanie przymierza przez Boga.

A potem, oczywiście, zwracając uwagę w rozdziale 23, któremu nie będziemy poświęcać czasu, ale poza tym, po prostu zauważcie, że kiedy Sara, żona Abrahama, umiera w wieku 127 lat, Abraham kupuje działkę ziemi od Efrona Hetyty. Dlatego ma teraz ziemię. To mała paczka.

To niewielka działka, ale mimo to stanowi początek tego, co stanie się, jeśli tak wolicie, całym ogromnym przyznaniem gruntów. No i oczywiście po drugiej stronie zawiasu mamy Jacoba, z którym dzisiaj spędzimy sporo czasu. Przepraszam.

Jakub, jak zobaczymy w rozdziale 32, zostaje przemianowany na Izrael i wiąże się z tym kilka interesujących kwestii. A potem będzie miał 12 synów, którzy staną się plemionami samego Izraela. Więc, wiesz, dwie główne postacie.

Tak, Imbir. Dobry. Tak.

I do tego dojdę. Ale tak, chcesz je poznać. Chcesz ich poznać.

Tylko po to, żeby porozmawiać trochę więcej o naszym zawiasie, kilka minut więcej na zawiasie, o tym, co chcemy wiedzieć o Izaaku. Oczywiście, rozmawialiśmy już o tym, że był związany na ołtarzu. On także za zgodą swego ojca i jego sługi, który wyrusza w podróż na poszukiwanie Rebeki, poślubia Rebeke.

Są trzy rzeczy, które chcę powiedzieć na temat tej narracji. Moglibyśmy powiedzieć dużo więcej, ale trzy rzeczy. Myślę, że Trevor zadał pytanie. Czy to ty zadałeś ostatnim razem pytanie dotyczące tej symboliki polegającej na umieszczeniu ręki pod udem podczas składania przysięgi? Ktoś zadał to pytanie.

To byłeś ty, Andrzej. Tak, OK. To, co zostało powiedziane, gdy Abraham mówi: „Połóż rękę pod moim udem i złóż przysięgę”, to w zasadzie eufemizm na określenie twoich genitaliów, rozumiesz? Ale mówi się, że obok źródła życia najważniejsza jest, wiecie, ta obietnica dotycząca nasienia.

Ta obietnica dotyczy potomstwa. Obietnica ta oznacza, że w przyszłości pojawi się cała linia. I tak w tym kontekście przysięga ta nabiera dość istotnego znaczenia.

Aby obietnica mogła być kontynuowana, musisz znaleźć żonę dla mojego syna. Wiesz, nawiasem mówiąc, jest wiele pytań, jak to zrozumieć, ale myślę, że to prawdopodobnie najlepszy sposób, aby to przeczytać. Dziękuję. Przepraszam, Trevor. To był Andrzej.

Drugą rzeczą, którą chcę powiedzieć na temat tego rozdziału o małżeństwie, jest to, czy zauważyłeś, jak długo to trwało? Ten rozdział ciągnie się i ciągnie, prawda? Po pierwsze, masz wszystko, co się wydarzyło, a potem przychodzi służący i powtarza całą sytuację od nowa, z dużą ilością szczegółów.

To nie tylko przypadek. Kiedy coś takiego dzieje się w narracji, coś musi być w tym ważnego. Musimy wiedzieć, że jest to zgodne z Bożym zamysłem.

Jednym z literackich sposobów pokazania tego jest powtórzenie. To prawie jak ujście dwóch świadków – temat, który jeszcze wielokrotnie powtórzymy. Jednak sam tekst daje wiele świadectw na to, że jest to Boży wybór w kwestii żony dla Izaaka.

A teraz trzecia rzecz, którą chcemy na ten temat powiedzieć – właściwie są cztery. Trzecią rzeczą, którą chcemy w tej sprawie powiedzieć, jest to, że mam nadzieję, że również zauważyliście, jaką kobietą jest Rebecca. Kiedy ten sługa nadejdzie, ile wielbłądów ma za sobą w zaprzęgu? Czy zauważyłeś ten drobny szczegół? Chelsea? Myślę, że 10.

Czy jest 12? Myślę, że 10. Możemy wrócić i sprawdzić. Ma wiele wielbłądów.

Kiedyś był to wielbłąd – a tak przy okazji, moglibyśmy spędzić dużo czasu rozmawiając o wielbłądach, ponieważ są to niezwykle interesujące stworzenia, ponieważ tak dobrze pasują do tego kontekstu. Ale jeśli wielbłąd przez dłuższy czas nie miał wody, to wielbłąd wypije za jednym razem do 25 galonów wody. Zatem, jak mówi tekst, ona poila te wielbłądy, chodziła tam i z powrotem, tam i z powrotem, tam i z powrotem, robiąc to, ponieważ jeśli będzie 10 wielbłądów, będzie to 250 galonów wody.

To wymaga trochę wysiłku. A Rebecca od razu pokazuje, że jest osobą, która ma w sobie pewną dawkę energii. Jest także osobą, która wydaje się mieć w sobie ducha przygód, ponieważ jest gotowa od razu wyruszyć z tymi ludźmi, często do nieznanej jej krainy.

I oczywiście ostatnia rzecz, którą chcemy powiedzieć na temat tej narracji pod koniec rozdziału 24, w wersecie 67, kiedy ona tam dociera, Izaak wprowadza ją do namiotu swojej matki, Sary. Ożenił się z nią. Została jego żoną, a on ją pokochał.

To stwierdzenie nie pojawia się zbyt często. Myślę, że dr Wilson w swojej książce trochę to podkreśla. Kochał ją.

I tak widzimy interesującą relację małżeńską. Zwróć uwagę na trzech patriarchów; to jest ten, w którym jest tylko jedna żona. Pozostali mają inne sprawy związane z konkubinami i wieloma żonami w przypadku Jakuba.

Cóż, za życia Izaaka również kilkakrotnie odnawialiśmy tę obietnicę. Innymi słowy, obietnica, którą Bóg dał Abrahamowi, zostaje ponownie wyrażona Izaakowi. Wiemy więc, że jest w tym ciągła obietnica i ciągłość.

A potem, oczywiście, mamy go uczestniczącego w wydarzeniach z życia Jakuba i Ezawa, którym przyjrzymy się za chwilę. Krótko mówiąc, Abraham ma innych synów, jak czytamy w rozdziale 25. Będzie ojcem Izmaela i Midianu, a także kilku innych osób.

Będzie to ważne, gdy zaczniemy mówić o Izmaelitach i Madianitach, ale tak się stanie. Właściwie to stanie się to później, dzisiaj. Ciągle zapominam, że kompresujemy tutaj wykłady.

Dobra. Po pierwsze, skup się na Jacobie. Przeglądając tę historię, zauważycie między innymi to, że jest pełna napięcia.

Historia Jacoba to historia napięcia. To historia konfliktu. Wiąże się to z dużym bólem.

I w zasadzie, wiecie, wszystkich błogosławieństw, które wydają się być dane Jakubowi, tak naprawdę nie miał przez większość swojego życia z powodu tych wszystkich okropnych rzeczy, które się dzieją. W tym samym czasie Bóg będzie nadal interweniował i czasami skonfrontuje się z Jakubem, z pewnością przez te zapasy. Przyjrzyj się więc, jak te dwa czynniki się przeplatają.

To świetna narracja. Przede wszystkim narodziny i prorocstwo. Pierwszą rzeczą, którą chcesz powiedzieć, jest to, że mamy przypadek bezpłodnej kobiety.

Czy to zaczyna brzmieć jak temat? I nie jest to jedyny przypadek. To będzie kontynuowane. Sugeruję, że jednym z podtekstów jest tutaj to, że powinniśmy wiedzieć, że ta wybrana linia narodu wybranego jest bardzo wyraźnie zgodna z Bożym zamysłem, ponieważ kobiety są bezpłodne, dopóki Bóg nie zainterweniuje.

Jest odmawiana modlitwa i w tym przypadku są pewne kwestie interpretacyjne. Bóg interweniuje tutaj. Jeśli dobrze pamiętam, trwało to 20 lat.

W rozdziale 25, wersecie 10 Izaak ma 40 lat. Ma 60 lat, gdy Rebeka rodzi bliźniaki. Więc znowu trochę czekają.

Jak wiesz z lektury tej historii, nawet w procesie porodu odczuwamy pewne napięcie, prawda? Werset 24, rozdział 25. Kiedy nadszedł czas porodu, w jej łonie byli bliźniacy. Pierwszy, który wyszedł, był czerwony, a całe jego ciało było jak odzienię włochate.

Nazwali go Ezaw. Potem wyszedł jego brat, trzymając rękę za piętę Ezawa. Można więc już dostrzec początki napięcia w uchwyceniu tej historii z literackiego punktu widzenia.

Imię Jakub to po hebrajsku Yaakov i oznacza chwycić, chwycić lub trzymać. Będzie to również oznaczać oszustwo, a jedno i drugie pasuje całkiem nieźle.

Cóż, to nas prowadzi do pytania, które Rebeka kieruje do Pana. Musimy się trochę cofnąć. I to też chcę przeczytać. Zachodzi w ciążę po tym, jak Izaak modli się za nią.

A w wersecie 22 dzieci przepychały się w niej, a ona pytała: Dlaczego tak się dzieje? Idzie więc zapytać. A oto wypowiedź Pana. Być może już to wszystko wiesz, ale musimy się na tym trochę skupić.

W Twoim łonie są dwa narody. Dwa narody spośród was zostaną oddzielone. Jeden będzie silniejszy od drugiego, a ostatnia linijka to oczywiście puenta.

Starszy będzie służył młodszemu. Starszy będzie służył młodszemu. Dlaczego to jest ważne? Są co najmniej dwa powody, dla których jest to tak ważne.

Cóż, prawdopodobnie jest tego więcej, ale z naszych poszukiwań wynikają co najmniej dwa powody, dla których warto się na tym skupić. Masz jakiś pomysł, Saro? Dobrze, i w tym przypadku, i to nie będzie nasz jedyny ani ostatni, w którym młodszy jest stawiany przed starszym, ale ten jest szczególnie ważny, a jak wiecie, apostoł Paweł i myślę, że mówię Za chwilę coś o Rzymian 9, prawda? Tak, w 9 rozdziale Listu do Rzymian Paweł właśnie to podkreśla. Mówi, że aby Boże cele w wyborze zostały utrzymane, Rebecce powiedziano, gdy urodziły się jej dzieci, że starsza będzie służyć młodszej, aby nie miała żadnych uczynków, którymi mogłaby się chlubić.

Innymi słowy, ktoś nie będzie mógł powiedzieć: och, wybrałem Boga. To nie tak, bo inaczej jestem tak dobry, że Bóg musiał mnie wybrać, prawda? Bóg dokonuje tego wyboru, zanim się urodzili. Zatem Paweł bardzo wyraźnie wyrazi tę kwestię.

To może być około trzech zdań w twoim rozszerzonym eseju na piątek. To naprawdę istotna kwestia, gdy mówimy o wyborze, i to, co z nią robi Paweł. To stwierdzenie jest ważne także z innego powodu.

Trevora. Tak, robi to. Będzie dokładnie z Efraimem i Manassesem.

Ale pomyśl nawet o kontekście Izaaka i Rebeki i przyjrzyj się temu stwierdzeniu. Kate. Tak.

Cóż, tak, chociaż w tym przypadku technicznie rzecz biorąc, nie są pełnoprawnymi braćmi, ponieważ, oczywiście, Izmael urodził się w Hagar. Ale miej Izaaka na ekranie radaru i porozmawiajmy o tym trochę. Opiszę tylko mały scenariusz. Nie mamy czasu, żeby się temu szczegółowo przyjrzeć, ale można odnieść wrażenie, że Izaak i Rebecca mają przyzwoite relacje.

Wiem, że wszyscy lubimy rozmawiać o związkach, prawda? W okolicy nie ma zbyt wielu innych kobiet. Poza tym, kiedy Izaak ponownie ma tę interesującą sytuację z królem Filistynów, w pewnym sensie odzwierciedlając to, co zrobił Abraham wcześniej, o czym mówiliśmy już w poniedziałek, jest to miejsce, z którego król filistyński spogląda i widzi pieszczącego Izaaka Rebeka. Co ciekawe, słowo to brzmi micachek, co pasuje do jego imienia, Izaak, Icchak.

W każdym razie to nam mówi, że w ich związku jest coś intymnego. Dlaczego to mówię? Sugeruję, że kiedy Pan złożył Rebecę bardzo jasne oświadczenie dotyczące natury tych dwóch bliźniaków, które mają się urodzić, prawdopodobnie podzieliła się tą informacją z Izaakiem. Trochę trudno byłoby zachować ciszę.

Tak więc w obu przypadkach wiem, że czytam między wierszami, ale myślę, że jest to uczciwe czytanie między wierszami. Sugerowałbym, że oboje byli w pełni świadomi natury tego proroczego oświadczenia skierowanego do Rebeki, które w ostatecznym rozrachunku głosi, że starszy będzie służyć młodszemu. Miejcie to na uwadze, gdy dotrzemy do rozdziału 27 i tego, co robi Izaak, próbując udzielić błogosławieństwa Ezawowi.

Sugerowałbym, że bezpośrednio przeciwstawia się temu, o czym wiedział, że jest to Boży zamysł. Ale do tego dojdziemy za chwilę. Muszę powiedzieć jeszcze kilka rzeczy o Jacobie.

Po pierwsze, jak powiedziałem przed chwilą, określenie Jakow lub Jakub rzeczywiście oznacza chwycić piętę, ale w rzeczywistości oznacza oszustwo. Przez większą część jego dorosłego życia istnieje wzór kłamstwa i oszustwa. Podstawowe pytanie brzmi: czy na początek jest małym, paskudnym stworzeniem? Swoją drogą, jest mnóstwo dyskusji na ten temat.

Jednocześnie myślę, że twój NIV nie oddaje sprawiedliwości, jeśli dobrze pamiętam. W rozdziale 25, wersecie 7, chłopcy dorastali. Ezaw stał się zręcznym myśliwym, człowiekiem żyjącym na otwartej przestrzeni.

Jakub był spokojnym człowiekiem. To jest tłumaczenie NIV tego hebrajskiego, *ish*, co oznacza człowiek, tam, co oznacza cały, kompletny. Czasami osoba uczciwa jest zamieszana lub zamierzona, przepraszam, przez tam.

Zatem jeśli to stwierdzenie odnosi się do Jakuba i jak wiemy, kiedy jego matka po raz pierwszy sugeruje ten mały plan mający na celu skorygowanie błędnego wyobrażenia Izaaka o błogosławieniu Ezawa, Jakub podchodzi do tego dość ostrożnie, prawda? Jest zaniepokojony. Być może jest to troska o własną skórę, ale mimo to nie do końca mu się to podoba. Ona przekonuje go, żeby to zrobić.

Wrócimy do tego za chwilę. Zatem znowu mamy, jak możemy zobaczyć, dla nas wszystkich mieszaninę wiary i wierności oraz coś w tym rodzaju *ish*, tam, ale zmagalem się z kilkoma innymi upadłymi częściami naszego natury. Muszę też powiedzieć coś o prawie pierworodztwa.

To właśnie dzieje się pod koniec rozdziału 25. W wersecie 29 Jakub gotował gulasz. Wchodzi Ezaw i mówi: Jestem głodny.

Szybko, daj mi trochę tego . A co mówi twój NIV? Czerwony gulasz. Ładne tłumaczenie. Próbuję cię namówić, żebyś zaczął uczyć się hebrajskiego, prawda? Taka jest umowa.

Próbuję cię namówić, żebyś zaczął uczyć się hebrajskiego. To, o co prosi Ezaw, to trochę tej czerwieni, czerwieni. Daj mi trochę tej czerwieni, czerwieni.

Teraz dowiadujemy się, że Jacob faktycznie gotował gulasz z soczewicy. Może mieć czerwony kolor. Ale Ezaw prosi o trochę tej czerwieni, a niektórzy komentatorzy sugerują, że może myśli, że ma to coś wspólnego z jakimś pogańskim rytuałem składania ofiar z krwi, w który, jego zdaniem, zaangażowany jest Jakub, i prosi, aby być częścią To.

Nie wiem tego. Mówię tylko, że wiesz, to dziwne słowo. To dwa, dwa razy użyte słowo czerwony, czerwony i może o to właśnie chodzi.

Ale w każdym razie – mówi Jacob – sprzedaj mi swoje pierworództwo. I jak widzimy, zwłaszcza gdy czytamy List do Hebrajczyków 12, Ezaw mówi: na co mi pierworództwo? Jakub daje mu trochę chleba, a potem jest napisane, że daje mu gulasz z soczewicy, o co nie prosił Ezaw. Nie o to prosił Ezaw.

Tak czy inaczej je, pije, wstaje, wychodzi i jest napisane, że gardzi swoim pierworództwem. Czym pogardza? No cóż, zaczynamy. Wydawało się, że pierworództwo wiąże się z niektórymi z poniższych rzeczy i trzymaj się tego, ponieważ będzie ono ważne nie tylko w przypadku Jakuba i Ezawa, ale także później.

Podwójne dziedziczenie. Oznacza to, że jest dwójka dzieci i są. Dziedzictwo ojca jest podzielone na trzy części, a starszy otrzymuje dwie z tych trzech części, a ty myślisz, cóż, to trochę niesprawiedliwe.

To monumentalna suma pieniędzy, prawda? Przywództwo, władza. Oto umowa. W tym szerszym kontekście kulturowym i w ogóle w kulturze hebrajskiej po prostu nie było małych rodzin.

Miałeś dalsze rodziny. Nazywa się to bet av, poziom tuż przed klanem. Jest to więc dalsza rodzina.

W sprawę zaangażowani są służący. Jest to kosztowna propozycja bycia osobą sprawującą nad tym przywództwo i wydaje się, że część tego podwójnego dziedzictwa miała na celu zaciągnięcie zobowiązań finansowych lub wypełnienie zobowiązań finansowych związanych z byciem tym przywódcą. To część tego, co się tam dzieje.

Wydaje się, że miało to również znaczenie religijne i oczywiście, jak widzimy Ezawa, końcowe oświadczenie w rozdziale 25, Ezaw gardził pierworództwem, a rozdział 12 Listu do Hebrajczyków ma do powiedzenia kilka bardzo ostrzegających rzeczy na temat pogardy Ezawa dla pierworództwa. Możesz zajrzeć do tego trochę później. Prowadzi to do dalszych rzeczy pod koniec rozdziału 12, które mają związek z bojaźnią Pana.

OK, masz to wszystko? Wiem, że dorzuciłem to żółte coś do konspektu twojego wykładu, więc dam ci tylko minutę na to. Ezaw gardził pierworództwem. Zatem mamy zarówno pierworództwo, jak i błogosławieństwo i muszę wam powiedzieć, że jeśli jeszcze tego nie zrozumieliście, to są to dwie różne rzeczy.

Pierworództwo i błogosławieństwo to dwie różne rzeczy. OK, spójrzmy na fabułę otrzymania błogosławieństwa i, jeśli o to chodzi, udzielenia błogosławieństwa. Pierwszą rzeczą, o której musimy pamiętać, jest to, co próbowałem powiedzieć nieco wcześniej.

Ani Izaak, ani Rebeka nie są Lily White w tym twierdzeniu, ponieważ, jak sugerowałem, Izaak miał zamiar udzielić błogosławieństwa Ezawowi, a wiemy, że Ezaw jest ulubieńcem Izaaka. Dlaczego to mówimy? Jeśli przejdiesz do rozdziału 27, kiedy Jakub staje w obecności Izaaka, a Izaak myśli, że jest Ezawem, zwróć uwagę na to, co mówi. Zaczynam od wersetu 27.

„Ach, zapach mojego syna.” Werset 28, „Niech Bóg da wam to, co się należy niebiosom i bogactwa ziemi”. Werset 29 jest tutaj prawdziwym kluczem. „Niech narody służą Tobie, narody kłaniają się Tobie. Bądź Panem nad swoimi braćmi”. Ponownie sugeruję, że chociaż Izaak znał treść proroczego oświadczenia w odpowiedzi na zapytanie Rebeki, składa to oświadczenie przed osobą, o której myśli, że jest Ezawem, i dlatego zamierza to zrobić.

To nie tylko błogosławieństwo błogosławieństw. Szczególnie błogosławieństwem jest umieszczenie Ezawa na pierwszym miejscu. Teraz, oczywiście, wiedząc o tym, Rebecca nie czuje się wcale lepiej, ponieważ układa cały plan oszustwa ze skórkami i tak dalej i mówi Jacobowi, wiesz, ja to ugotuję.

Po prostu zabierzcie to tam i otrzymacie błogosławieństwo, ponieważ powinniście je mieć. I wiedziała, że powinienieś to mieć. Miał to mieć.

Zatem Jakub bierze w tym udział i zaczyna, jeśli jeszcze tego nie zaczął, wkraczać w ten wzorzec życia polegający na oszukiwaniu ludzi, co nadal czyni. To bardzo interesująca rzecz. Czytałem to już.

Błogosławieństwo wypowiedziane przez Izaaka wobec osoby, którą uważał za Ezawa: „Panuj nad swoimi braćmi”. To dość ostrzegające stwierdzenie. Oczywiście, jak

wiecie, kiedy Ezaw się pojawia, Izaak jest, cóż, prawdopodobnie jest jednocześnie przestraszony. Zwróć uwagę, że w wersecie 33 jest napisane, że Izaak mocno się trząsł.

Może to wynikać ze złości, bo został oszukany, lub może to być strach, świadomość, że dzieje się tu coś większego i że plany, które miał, aby w pewnym sensie zmienić Boży pomysł, nie sprawdzają się zbyt dobrze. W każdym razie Ezaw mówi: „Proszę, pobłogosław mnie”. Mówi też: „Czyż nie słusznie nazwano go Jakub?” Werset 36: „Oszukał mnie dwa razy”, „narodził się teraz”, „wziął moje błogosławieństwo”. Izaak, werset 37, „Uczyniłem go panem nad tobą, Ezawie. „„Wszystkich jego krewnych uczyniłem jego sługami itd.

„Co mogę zrobić?” Cóż, Ezaw błaga o błogosławieństwo i oto błogosławieństwo. „„Twoje mieszkanie będzie z dala od najbogatszych na Ziemi”, „z dala od rosy z nieba”. „Będziesz żył mieczem”.

„Będziesz służył swemu bratu. "Kiedy poczujesz się niespokojny, "zrzucisz jego jarzmo ze swojej szyi." Niezbyt przyjemny rodzaj błogosławieństwa, prawda? Błogosławieństwa miały znaczenie prorocze. Rzeczywiście tak było wtedy i widzimy, jak potomkowie Ezawa, Edomici, z pewnością utrzymują tego rodzaju stosunki z potomkami Jakuba, czyli Izraelitami, i będzie to przez długi czas źródłem napięcia, więc nie tylko sprawa braci.

Cóż, jest jeszcze jedna rzecz, którą musimy powiedzieć w tej kwestii. Oczywiście Ezaw pragnie zemsty, a do Rebeki dociera wieść, że Ezaw bardzo chciałby zabić Jakuba, więc ona przekonuje go, aby uciekł, oczywiście aby wrócił i poślubił. To część wyjaśnienia dla Izaaka.

Ale zauważcie prawdziwą tragedię. Otrzymał zarówno pierworództwo, jak i błogosławieństwo, i jako uciekinier odchodzi z pustymi rękami, a drugą smutną, bardzo przejmującą częścią tej całej sprawy jest to, że nigdy więcej nie zobaczy swojej matki. Nigdy więcej go nie zobaczy.

Okoliczności te tak się ułożyły, że w tym momencie rodzina się rozpada, ponieważ ona umrze, zanim Jacob powróci. Zatem jest to prawdziwa tragedia rodzinna. Tak, Trevor, to świetne pytanie.

To znaczy, nie mamy tu żadnego innego scenariusza, więc przypuszczam, że bardzo łatwo jest nam powiedzieć: cóż, powinna była po prostu zaufać Panu, że wszystko dobrze się ułoży. Ale większość z nas wie, że tak nie funkcjonujemy, dlatego ona rzeczywiście tak zaaranżowała wszystko, aby przynajmniej jeśli chodzi o nią i jej świadomość, co oznacza błogosławieństwo, błogosławieństwo to zostało wypowiedziane nad właściwą osobą. Czy to właściwa rzecz? Nie mam odwagi wypowiadać się na ten temat.

Powiem tylko, że są miejsca w Piśmie Świętym, gdzie kłamstwo w celu ratowania życia wydaje się właściwym postępowaniem. Teraz zajmijmy się nimi później. Nie jestem pewien, czy należy to do tej kategorii.

Ożywić. Przepraszam, powiedz to jeszcze raz. Ma je z nazwy, ale ucieka z pustymi rękami, więc nie będzie miał nic w rodzaju podwójnego dziedzictwa, co to obiecuje.

Nie ma przywództwa w klanie, właściwie nie ma żadnej z tych rzeczy. Ma je w swoim imieniu; właściwie ich nie ma. Co ciekawe, minie dużo czasu, zanim błogosławieństwo panowania nad braćmi stanie się rzeczywistością.

I właściwie w jego życiu tak się nie stanie. To będzie później. Chelsea.

To doskonałe pytanie i nie potrafię na nie odpowiedzieć. Wszystko, co mogę powiedzieć, to to, że we wszystkich tych okolicznościach Bóg współpracuje z ludźmi, a my jesteśmy słabi i upadliśmy, i właśnie w tym faworyzowaniu rodziny widzimy, jak wyciągana jest naprawdę interesująca lekcja. W przypadku faworyzowania, które jest tragiczne, ma tragiczne skutki, a nawet poprzez nie Bóg może działać.

Ale wiesz, my, istoty ludzkie, jesteśmy wolnymi podmiotami moralnymi, które mogą dokonywać wyborów, a często te wybory wiążą się z dość trudnymi lekcjami. Trevor, czy to było kolejne pytanie? Tak, to jest stwierdzenie zawarte w Piśmie Świętym. I taki jest pomysł, a tak na marginesie, zostanie on powtórzony także w Liście do Hebrajczyków 12.

Chodzi o to, że postawa Ezawa w stosunku do pierworodztwa nie traktowała go poważnie i w tym sensie pogardała. Więc takie było jego zdanie przez cały czas. I być może, nie wiem tego, być może Izaak postanowił dać błogosławieństwo Ezawowi, aby mógł coś mieć.

To znaczy, to może być to, co ma zapewnić tutaj jakąś równowagę, ale to nie działa. Cóż, mamy uciekającego Jacoba. Oczywiście następną rzeczą, która ma miejsce, jest bardzo interesujące spotkanie.

Jedzie na północ. Znamy już miejsce Betel. A kiedy tam zatrzymuje się, spędza noc z głową na skale.

Werset 12 rozdziału 28 mówi, że miał sen i widział schody spoczywające na ziemi, których szczyt sięgał nieba, aniołów. Kim są aniołowie w tej całej ekonomii służ Bożych? Czy wiesz, co oznacza to słowo? Prawdopodobnie zadałem to pytanie w najbardziej zawiły sposób, ale imbir. Tak, to znaczy posłaniec.

I tak zasadniczo mamy posłańców Bożych, pomiędzy niebem a ziemią, schodzących po tych schodach. Częścią tego, co Jakub zobaczy, jest to, że Bóg ma sposoby, aby się nim opiekować. Będzie to obejmować tego rodzaju ochronę.

Tam nad nim, a może na nim, a może obok, zależy od tego, jak przetłumaczyć ten hebrajski przyimek, stał Pan i składał obietnicę. Jestem Pan, Bóg twojego ojca Abrahama, Bóg Izaaka, Bóg Jakuba. Dam tobie i twojemu potomstwu tę ziemię.

Mówi także o liczbie potomków. Zatem obietnica Boża zostaje tutaj powtórzona. Jacob składa własną, dość interesującą obietnicę „cytuj i cofaj cytat”.

To trochę warunkowe. Pod koniec tego rozdziału, jeśli Bóg będzie ze mną i będzie się mną opiekował, zostanę zabrany, daj mi jedzenie i ubranie, abym bezpiecznie wrócił do domu mojego ojca. Zwróć uwagę na wszystkie warunki.

Wtedy Pan będzie moim Bogiem. Kamień, który postawiłem, będzie filarem w domu Bożym. Nawiasem mówiąc, Betel oznacza dom Boży, więc mamy tu do czynienia z interesującą etiologią, historią wyjaśniającą to nazewnictwo.

A ze wszystkiego, co mi dasz, dam ci dziesięcinę. Zauważcie, wiecie, Boża obietnica jest bezwarunkowa. Mówi tylko: tak to właśnie będzie.

Obietnica, którą złożyłem Abrahamowi, Izaakowi, będzie kontynuowana przez ciebie. Jacob nadal wydaje się być w tym momencie nieco sceptyczny. Cóż, my także musimy szybko skrócić, a to będzie szybki zwrot, do Ewangelii Jana.

Masz więc swoją Biblię. Spójrzmy i zobaczymy, co dzieje się w 1. rozdziale Jana. Jezus został ochrzczony. Jan powiedział: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.

Wydawało się, że pierwsi uczniowie Jezusa go odnaleźli, odszukali i zobaczyli, co się dzieje z tą osobą. A Andrzej w wersecie 40 mówi: „Znaleźliśmy Mesjasza”. I wtedy przychodzi Piotr.

Następnego dnia, począwszy od wersetu 43, Jezus decyduje się wyjechać do Galilei. Mówi do Filipa: Pójdź za mną. A potem mamy Filipa, werset 45, który odnajduje Natanaela i mówi mu: Znaleźliśmy tego, o którym pisał Mojżesz w Torze, o którym pisali także prorocy, Jezusa z Nazaretu.

No cóż, Natanael to dość interesująca postać. Jest trochę sceptykiem. Nazaret? Czy z Nazaretu może być coś dobrego? Cóż, jest kilka powodów, dla których można tak powiedzieć.

Zajmiemy się tym. Zajmiesz się tym. Prawdopodobnie poruszyłeś ten temat w Nowym Testamencie.

Ciągle pamiętam, że jesteś tu poza kolejnością. Zwróć uwagę, że w wersecie 47 Jezus mówi: Oto prawdziwy Izraelita, w którym nie ma nic fałszywego. Czy łapiesz tam aluzję? Izraelita, potomek Jakuba, jeśli tak wolisz, całą historię oszustw wbudował w swój narodowy epos.

A Jezus mówi: Ten facet, Natanael, on jest Izraelitą. Nie ma w nim nic kłamliwego. Mówi tak, jak jest.

Ale to oczywiście nie jest główny wątek tej historii. To tylko na marginesie, jeśli chodzi o powiązanie Jakub-Izrael. Kiedy Natanael mówi: Skąd mnie znasz? Jezus mówi, że widziałem cię, gdy jeszcze stałeś pod drzewem figowym.

Jest tam cała gama ciekawych symboli. I wtedy Natanael mówi: Wow, jesteś synem Bożym. Jesteś królem Izraela.

A Jezus teraz mówi: Wierzysz w to? Zobaczysz większe rzeczy. Werset 51 jest tutaj ponownie naszą puentą. Mówię wam, a słowo tam jest teraz w liczbie mnogiej.

Nie chodzi tylko o Natanaela. Mówię ci prawdę. Zobaczysz otwarte niebo.

A aniołowie Boży nie będą chodzić po schodach w górę i w dół. Będą atakować i atakować samego Syna Człowieczego. Imię wybrane przez niego dla siebie.

Krótko mówiąc, Jezus będzie środkiem dostępu między niebem a ziemią. Wiem, że jest o wiele więcej do zrobienia w kontekście Nowego Testamentu i prawdopodobnie już to zrobiłeś na zajęciach z Nowego Testamentu. Jednak połączenie tutaj jest ważne ze względu na sen Jakuba, jego implikacje i to, co z nim robi Jezus, gdy złoży tę niesamowitą obietnicę dotyczącą jego własnej misji i posługi.

Cóż, Jacoba już nie ma. Sporo czasu. Prawie pokolenie.

Ojciec to banda dzieciaków. Swoją drogą, patrząc na genealogie, myślę, że jest to w Księdze Wyjścia. Wydaje się, że Jacob ma około 33 dzieci.

Dlatego też rodzi się tam wiele kobiet. Jedyna osoba, o której wiemy, to kobieta o imieniu Dina, ponieważ wdaje się w ciekawy bałagan z facetem o imieniu Sychem. Ale dla naszych celów skupimy się za chwilę na 12 synach.

Nie ma wątpliwości, że Jakub jako zwodziciel, a my właśnie widzieliśmy jego oszustwo wraz z oszustwem jego matki, spotka się ze swoim odpowiednikiem w postaci wujka Labana. Laban nie tylko dokonuje tej interesującej wymiany zdań między Leą i Rachelą, co jest oczywiście wystarczającym oszustwem i z pewnością wystarczająco szkodzi całej rodzinie, ale Laban zmienia swoją pensję, jak mówi, 10

razy. Wskazuje to również, że Laban zdaje się mieć swoje własne paskudne, egoistyczne plany, kiedy Jakub proponuje ten schemat dotyczący owiec nakrapianych, cętkowanych i kropkowanych.

Sposób, w jaki Laban sobie z tym radzi, polega na tym, że chwyta wszystkie te rzeczy, które według Jakuba wezmę dla siebie, a on zabiera je dla siebie i wyjeżdża na trzy dni, w trzydniową podróż. Zatem Laban jest oszustem. On jest oszustem.

Oto goście, których musisz znać, jeśli jeszcze ich nie znasz. Urodzony w Leah. Ruben, Symeon, Lewi, Juda.

Każdy z nich ma dla nich bardzo wyraźne znaczenie. Ruben, jak wiadomo, pierworodny. Ale co się z nim dzieje? Dlaczego traci prawa pierworodne? Co robi, aby utracić prawa pierworodnego? Sypia z konkubina swojego ojca.

Prawidłowy. Dlatego też, ponieważ jest on wzburzony jak wody, jak mówi błogosławieństwo z Księgi Rodzaju na końcu Księgi Rodzaju, prawa te zostają odebrane. Do kogo idą? Kto przejmuje prawa pierworodnego? Józef.

Tak. W tym momencie Józef otrzyma prawa pierworodnego. Inaczej mówiąc, pierworodny syn kolejnej żony.

Nie następny w kolejności, ale pierworodny syn Racheli. Symeona i Lewiego znamy, bo niestety wyróżniają się mordowaniem mieszkańców Sychem, czyli Sychem, bo ich siostra, która też urodziła się z Lei, więc tu jest to pełna siostra, została zgwałcona. Co ciekawe, błogosławieństwo na końcu Księgi Rodzaju będzie odnosić się do wszystkich trzech wydarzeń.

To będzie oznaczać, że Ruben traci władzę, ponieważ był niespokojny i bezczcił łóżko ojca. Symeon i Lewi zostaną rozproszeni – mówi błogosławieństwo – z powodu tego, czego dopuścili się w swej przemocy. Co ciekawe, kiedy wylądują na tej ziemi, Symeon jest w pewnym sensie rozproszony, nie ma określonych granic, raczej rozproszony w południowym obszarze wokół plemienia Judy.

Lewi będzie miał kilka miast rozproszonych po całej ziemi izraelskiej. Zatem to błogosławieństwo ponownie staje się proroczym stwierdzeniem. Juda.

Cóż, Juda też ma kilka ciekawych sytuacji. Jak wiecie z Księgi Rodzaju 38, to on naprawdę krzywdzi swoją synową Tamar, ponieważ pozbawia ją prawowitej osoby, która w przypadku śmierci brata przystąpiłaby do zawarcia małżeństwa. I oczywiście, jak wiecie, dwóch synów Judy umiera.

Należały do jej męża. Powinien był dać jej trzecią. Juda nie chce tego zrobić, ponieważ się boi.

A potem, jeśli pamiętacie tę narrację, Tamar przebiera się za prostytutkę świątynną. Juda śpi z nią. Ma zamiar ją spalić za karę, kiedy dowiaduje się, że jest w ciąży, dopóki nie przedstawi dowodów, że dziecko jest jego.

I, oczywiście, co jest dość interesujące, dzieje się to przez tę linię i znowu, Księga Rodzaju 49 powie nam, że jest coś bardzo ważnego w linii Judy, coś bardzo ważnego w linii Judy. Berło nie odejdzie od tej konkretnej osoby. Wiemy zatem, że król będzie pochodził z rodu Judy.

Cóż, Issachar i Zebulon nie cieszą się aż tak dużym autorytetem, więc nie musimy dużo o nich mówić. Józef, oczywiście, urodził się Racheli po wielu cierpieniach związanych z bezdzietnością. W końcu urodzi Józefa, a potem umrze, mając Beniamina, swojego drugiego syna.

Urodzony przez służebnice Dana, Neftalego, Gada i Aszera. Powtarzam: po prostu wiedz, kim oni są. W tym momencie nie muszę wiedzieć o nich nic szczególnego.

Kiedy zaczniemy mówić o wzorcach osadnictwa w odniesieniu do podboju, co jest bardzo trudne, zrobimy z tym więcej. Cóż, jeśli chodzi o odejście, po tych wszystkich latach mamy ciekawy plan z hodowlą zwierząt i wiecie co? Nie do końca rozumiem, jak to działa, ale pozwólcie, że rzucę na to kilka rzeczy. Możesz spróbować to rozrysować według własnego uznania.

Po pierwsze, czytając te kilka rozdziałów, Jakub nawiąże do faktu, że Laban posługuje się wróżbą. To się pojawia. Jeszcze raz przeczytaj rozdział, wróć i spójrz na niego.

Nie mamy czasu na to patrzeć. Zatem Laban jest zalany całą tą ideą wróżenia. A to, nawiasem mówiąc, jest prawdopodobnie również powiązane ze sprawą domowych bogów, terafim.

Po drugie, jak mówiłem przed chwilą, Laban także sam jest intrygantem. I tak, kiedy cała ta umowa jest w pewnym sensie zawarta, wydaje się, że Laban naprawdę chwyta się różnych rzeczy. Sugeruję ci, że to, co Jakub robi z całym tym łączeniem się w pary przed biegunami i tak dalej, i tak dalej, może przemawiać do zmysłu wróżenia Labana i pozwolić Labanowi pomyśleć: „Hej, wiesz, taki jest mechanizm”.

To coś w rodzaju wróżenia. Oczywiście, że wiemy lepiej, prawda? Bo kiedy czytamy, co Jakub mówi swoim żonom, gdy odchodzą, mówi: Miałem sen i Bóg mi objawił. I tak Jacob wie, że dzieje się coś innego.

Za tym wszystkim stoi Bóg. Ale myślę, że mógł to tak zmyślić, żeby Laban pomyślał, że to wróżba. Nie wiem.

To naprawdę szybkie, naprawdę szybkie podsumowanie znacznie większego problemu. W każdym razie droga Rachela ucieka z terafim, domowymi bogami. Wiele dyskusji na temat tego, co to oznacza, tam i z powrotem.

Czy to naprawdę ma związek z dziedziczeniem? Może. Czy naprawdę ma to coś wspólnego z uwielbieniem, wrózeniem i mocą w tym sensie? Może. Naprawdę nie wiem.

To ciekawe badanie samo w sobie. Zobaczymy, czy Jacob będzie trzymał się motywów terra. Mają zamiar pojawić się ponownie.

Jest jeszcze więcej rzeczy, które mogę na ten temat powiedzieć. Musimy jednak kontynuować ładowanie. Ostatnia konfrontacja między tymi ludźmi.

Jak wiecie, gdy Jakub ucieka, Laban podąża za nim. Wygląda na to, że skłonność do kłamstw przeniknęła do rodziny, ponieważ Rachel będzie okłamywać ojca, aby utrzymać te rzeczy. W wersecie 35 rozdziału 31, kiedy przeszukano namiot, a ona oczywiście siedzi na tych domowych bogach, mówi: nie gniewaj się, mój panie.

Nie mogę wstać w twojej obecności. Mam okres. I oczywiście byłoby to nieczyste.

Więc nie odważyłby się tego dotknąć w tym sensie. Dlatego biegają z domowymi bogami. Kiedy Jakub odchodzi, daje nam znać, a także Labanowi, że służy Labanowi od 20 lat.

Werset 38 służył mu przez 20 lat. I oczywiście wszystko, co się wydarzyło, było między nimi źródłem tarć i napięć. Zatem, kiedy ich drogi się rozchodzą, Laban mówi w wersecie 44: „No dalej, zawrzyjmy traktat, traktat przymierza”.

To samo słowo, pamiętaj. Więc teraz zawierają tutaj traktat pomiędzy dwiema równymi sobie osobami. Zawrzyjmy traktat.

Ty i ja, niech to będzie świadkiem między nami. Postawili więc filar. Nazywają to imieniem.

To będzie świadek między tobą a mną. I proszę bardzo. I tak Jacob wraca.

Jednak w tym momencie życie nie jest idealne, ponieważ musi teraz stawić czoła Ezawowi. Wie, że wraca w tym kierunku i to będzie druga połowa rozdziału 32. Pozwólcie, że trochę przeczytam, bo to fascynująca narracja.

Kolejny Rembrandt dla Ciebie. Rozdział 32, werset 22. Tej nocy Jakub wstał, wziął swoje dwie żony, dwie służebnice i 11 synów, przekroczył fortecę Jabbok, wysłał ich przez strumień i wysłał cały swój dobytek.

A to cała świta, więc zrobienie tego wszystkiego zajmuje trochę czasu. A potem zostaje sam i jest napisane, że mężczyzna mocował się z nim aż do świtu. Kiedy zobaczył, że nie może go pokonać, dotknął stawu biodrowego Jakuba, tak że jego biodro zostało skręcone.

A potem mężczyzna powiedział: „Wypuść mnie”. Jest brzask. Jakub mówi, że nie wypuszczę cię, jeśli mi nie pobłogosławisz.

Mężczyzna pyta: Jak masz na imię? Jakub mówi: Jakub. A mężczyzna mówi: Nie będziesz już miał na imię Jakub. Będzie to Izrael, ponieważ zmagaliście się z Bogiem i ludźmi i zwyciężyliście.

Jakub pyta o imię, nie podaje, ale nazywa to miejsce Peniel, bo wie, Jakub wie, widział oblicze Boga. To właśnie oznacza Peniel: oblicze lub obecność Boga. A jednak oszczędzono mi życie.

Oto ciekawe rzeczy, o których warto tutaj pamiętać. Dzieje się mnóstwo fascynującej symboliki. W rzeczywistości judaizm używa tego jako swego rodzaju paradygmatu dla swojej ciągłej zmagania się z Bogiem.

Jeśli dobrze znasz judaizm i trochę się uczyłeś, czytałeś Heschela i kilku innych ludzi, albo czytałeś Wybrańców, jeśli o to chodzi, judaizm jest religią, która zмага się ze swoim Bogiem, pytania, zmagania. I to jest paradygmat tego, jak będzie wyglądać cała sytuacja życiowa. Drugą rzeczą, która jest naprawdę fascynująca, jeśli chodzi o nasze własne myślenie, jest to, że Bóg chce się ograniczać.

Z naszej perspektywy aż do Wcielenia, gdzie ludzkość, z ludzkiej perspektywy, zwycięża Jezusa i skazuje Go na śmierć. Zatem tam również dzieją się bardzo ciekawe zapowiedzi. Ta walka zapaśnicza kończy się mężczyzną, o którym dowiadujemy się z rozdziału 12 Ozeasza, który jest aniołem Pańskim, a Pan pozwala Jakubowi zwyciężyć nad nim.

Jest to więc swego rodzaju zapowiedź tego, co stanie się z synem Dawida, jeśli można tak powiedzieć. No cóż, zmiana nazwy na Izrael, błogosławieństwo, a potem spotkanie z Bogiem twarzą w twarz. Wiem, że ścigamy się w strasznym tempie.

Jak się masz? Ze mną? To się więcej nie powtórzy, chyba że będzie więcej dni ze śniegiem. Wspomniałem już o tym, co nazywam niesmacznymi zajęciami. Symeon i Lewi, zemsta na mieście Sychem.

Ruben bezcześci łożę swego ojca, sypiając ze swą nałożnicą. Zatem Księga Rodzaju, rozdział 36, jest genealogią. I myślisz sobie: chyba po prostu to pominę.

Nudny. I rzeczywiście, nie mamy nic przeciwko wielu duchowym emocjom związanym z genealogią. Chciałbym jednak zwrócić uwagę na dwie rzeczy, aby móc z nich skorzystać w przyszłości.

Dwie rzeczy na przyszłość. Zauważcie przede wszystkim, że Ezaw, który stanie się Edomem, osiedli się na wzgórzu Seir. To na południe i wschód od południowego krańca Morza Martwego, czyli Morza Solnego.

A potem pojawią się pewne nazwiska, które chcemy po prostu utkwic w pamięci. Nie potrzebujesz ich od razu, ale umieść je z tyłu głowy. W wersecie 10 wspomniany jest niejaki Elifaz.

To będzie ważne dla Hioba. W wersecie 12 wspomniany zostanie także ktoś o imieniu Amalek, ojciec Amalekitów. Więc po prostu trzymaj się tej dwójki.

Są tu też inne rzeczy, ale zatrzymaj się na tych dwóch. Mogą być dla nas ważne. Koniec Jakuba.

Do Józefa. Zobaczmy, czy możemy to zrobić. To prowadzi do – z twoich celów lub z twojej perspektywy – zarysu następnego wykładu.

I szybkie spojrzenie na coś, co, jak sądzę, już widzieliśmy. Te piramidy były już w Egipcie, kiedy Abraham tam poszedł, więc oczywiste jest, że będą stać, kiedy pojawią się także Izraelici. Cóż, tutaj zajmiemy się inną kwestią.

Czytałeś o suwerenności, jeśli wiernie czytałeś Youngblood. Czytaliście o tym w Primerze. Porozmawiamy o tym również tutaj.

Oto kolejny akapit na Twoje pytanie w formie eseju. Czy to nie zabawne? Suwerenność jest oczywiście obecna we wszystkich naszych narracjach biblijnych. Nic na to nie poradzę, ale naprawdę widzimy to w przypadku Josepha.

Naprawdę widzimy to w przypadku Józefa. Dlatego ważne jest, aby o tym wspomnieć i trochę o tym tutaj porozmawiać – definicja miniatury.

Oczywiście można go powiększyć i rozszerzyć, ale nasza definicja miniatury jest ważna i zapamiętałbym ją na twoim miejscu. To nie zaszkodzi. Bóg sprawuje całkowitą kontrolę nad wszystkimi okolicznościami, kierując nimi zgodnie ze swoją dobrą wolą i upodobaniem.

I oczywiście przychodzi nam na myśl Rzymian 8:28. Wszelkie okoliczności, kierując nimi zgodnie ze swą życzliwością i upodobaniem. I wiecie, kiedy dotrzemy do końca Księgi Rodzaju i bracia Józefa śmiertelnie się przestraszą, że kiedy ich ojciec zniknie ze sceny, nagle stanie się trochę paskudny, Józef dwukrotnie zapewni ich.

I chciałbym ci przeczytać te fragmenty. Po pierwsze, rozdział 45 nie jest sprzed śmierci Jakuba, ale jest ważny, ponieważ teraz objawia się on braciom. A on mówi: Nie dziwcie się, że mnie tu sprzedaliście.

To dla ratowania życia Bóg posłał mnie przed wami. To jest werseł 5. A potem, w wersecie 7, on to powtarza. Bóg posłał mnie przed wami, abym zachował dla was resztkę na ziemi i aby ocalić wasze życie przez wielkie wybawienie.

No dobrze, wiecie, więc on ratuje ich przed głodem i wybawia od głodu. Ale oczywiście będzie to początek długiego procesu, który zakończy się wybawieniem podczas Exodusu i tego rodzaju odkupieniem. Zatem najwyraźniej dzieje się tu coś większego.

Józef ma trochę pojęcia o konsekwencjach tego, czego Bóg dokonał. Właśnie czytam rozdział 50 i werseł 20, jest tam prawie to samo. Zamierzałeś mnie skrzywdzić, mówi Joseph.

Bóg zamierzył to w dobrym celu, aby dokonać tego, co się obecnie dzieje, a mianowicie uratować wiele istnień ludzkich. A zatem, w naszej narracji o Józefie należy pamiętać o kilku ważnych rzeczach z teologicznego punktu widzenia. Jeszcze jedno chcę powiedzieć i to jest lekcja na dzisiaj.

Jeśli miałeś wrażenie, że po prostu ścigamy się przez różne rzeczy, w tym miejscu chcielibyśmy zrobić małą pauzę, ponieważ mogę cię zapewnić, że kiedy znajdziesz się w sytuacji, w której przebaczenie jest absolutnie konieczne i nie masz na to ochoty i wy wszyscy tam byliście i prawdopodobnie wszyscy tam będziecie ponownie, gdy wydarzy się krzywda, zaufanie zostanie złamane i pojawi się wiele osobistych udręk, z Bożą pomocą, jeśli przebaczymy, to wykorzeni to zło, brzydka gorycz, która w przeciwnym razie przejmuje kontrolę i gnije tylko na tobie i na mnie. Zatem zrozumienie, co oznacza suwerenność, pomaga nam rozpoznać, że Bóg zamierza użyć tych rzeczy do swoich dobrych celów, niezależnie od tego, jakie są te okropne rzeczy. To może popchnąć nas w kierunku przebaczenia i z pewnością wyciągnie nas z otchłani goryczy.

Dobra. No cóż, nie wiem dlaczego tak się stało. Cóż, zobaczmy.

Niech ktoś mi pomoże. OK, musimy także poczynić pewne historyczne powiązania geograficzne. Po pierwsze, historycznie rzecz biorąc, w poniedziałek, jeśli Bóg pozwoli, będziemy mówić znacznie więcej o Egipcie i o tym, co dzieje się w całym egipskim kontekście.

Ale dla naszych celów po prostu zwróć uwagę na drugą białą kulę. W tym okresie wzrosła liczba ludzi przybywających do Egiptu z północy i wschodu Egiptu, zwanych Azjatami. Zatem, gdy widzimy Józefa schodzącego w dół, nie jest on osobą samotną.

Przychodzą także inni Azjaci. I istnieje cały rodzaj handlu, który odbywa się tam i z powrotem. Izmaelici i Madianici są częścią tego ciągłego zjawiska komercyjnego.

Być może pamiętacie, kiedy rozmawialiśmy o geografii historycznej i próbowałem wspomnieć o znaczeniu handlu przyprawami. Handlarze przyprawami, którym sprzedał się Józef, nie byli, no wiecie, obcymi. Było to ciągłe przedsięwzięcie komercyjne.

I tak Józef podróżuje z handlarzami przyprawami do Egiptu. Do tego czasu zwróćcie uwagę na kwestię kilku pokoleń, potomkowie Izmaela, potomkowie Madianitów, rozmnożyli się. Pamiętajcie, że to byli dwaj synowie Abrahama.

Wystarczy, że mają klan, który funkcjonuje w tym na wpół koczowniczym przedsiębiorstwie zajmującym się handlem przyprawami, cóż, następną rzeczą, którą zrobimy, będzie spojrzenie na mapę. To nadejdzie za chwilę, ponieważ, jak wiecie, Józef zostaje sprzedany w miejscu zwanym Dothan.

To się dzieje ponownie. Coś dziwnego. OK, oto, na co chcemy zwrócić uwagę.

Hevron to miejsce, gdzie zlokalizowana jest rodzina, wielka, wielopokoleniowa rodzina. To jest poza mapą, w tym miejscu. Wygląda na to, że nadejdzie późne lato.

Pamiętasz nasze zasady dotyczące pogody? Im dalej na południe, tym bardziej sucho. Im dalej na wschód, tym bardziej sucho. Dlatego też, wchodząc w lato, kiedy nie będzie deszczu, będziesz migrować na północ, aby zdobyć więcej plonów itp.

Tutaj właśnie znajduje się Sychem. To właśnie tam Joseph początkowo próbuje odnaleźć resztę braci. I co mu powiedziano? Och, przenieśli się do Dothan.

Tutaj jest Dothan, mniej więcej tutaj. Właściwie powinienem mieć tę strzałkę trochę w dół. Posunęli się więc jeszcze dalej na północ i zachód.

Przenieśli się z Sychem tutaj do Dotan, dokładnie tam. Dlaczego to jest takie ważne? Pamiętajcie naszą Międzynarodową Autostradę Nadbrzeżną? Raczej. Międzynarodowa Autostrada Przybrzeżna wspina się na równinę przybrzeżną, wychodzi z Egiptu i podąża swoją drogą.

Musi przejść przez pasmo Mount Carmel. Można to zrobić na trzy sposoby. Jeden idzie tutaj.

Jeden idzie tutaj. Drugi kręci się w tę stronę. Wtedy to się jakoś potoczy.

Drugą rzeczą, o której musisz pamiętać, jest Autostrada Transjordańska. Trzecią rzeczą, o której musisz pamiętać, jest to, że masz tu główną trasę łączącą autostradę transjordańską, przez którą przechodzi cały handel przyprawami, mijając Dothan i dalej w dół do Egiptu. Pod Bożą suwerennością nawet geografia układu się tak, że Józef siedzi w cysternie, ponieważ zdecydowali, że mimo wszystko lepiej go nie zabijać i dać się sprzedać tej karawanie handlarzy w drodze do Egiptu.

Suwerenne cele Boga działają na rzecz dobra. Warto zwrócić uwagę na kilka kwestii literackich. Po prostu trzymaj się tej historii.

Kiedy zaczniemy rozmawiać o Księdze Estery, pod koniec semestru, wrócimy i odwiedzimy to miejsce tylko na chwilę. Istnieją pewne podobieństwa. A w waszych starotestamentowych porównaniach jest Anubis i Bata.

Nie będę długo rozwodzić się nad narracją Judy. Właściwie powiedziałem już wszystko, co miałem na ten temat do powiedzenia. Zwykle zadaję wiele pytań, dlaczego to tutaj jest? Dlaczego przerywa rozdział 37? Opowieść o Józefie jako rozbrykanym dziecku.

A potem mamy narrację o Judzie w 38. rozdziale, a potem następuje opowieść o Józefie. Ale możesz o tym pomyśleć. Wow, robi to przez cały czas.

Ted, czy możesz mi pomóc, dlaczego mój PowerPoint tak robi? Nigdy wcześniej tego nie robiłem. Mamy minutę. Chcę o tym pomyśleć w kontekście przygotowań, więźniu.

To wszystko jest zawarte w konspekcie twojego wykładu. Znasz te historie. To są wspaniałe historie, prawda, o Józefie.

Pomyśl o tej długiej szacie. Skupmy się na szacie. Pamiętacie rzeczy o dziedzictwie, o których mówiliśmy, kiedy Bóg ubrał Adama i Ewę na znak, że rzeczywiście rozpoznał ich jako dzieci? Odzież jest ważna.

Ta szata to coś więcej. To szczególne słowo. Pojawia się ono ponownie w Biblii hebrajskiej jedynie w odniesieniu do jednej z córek Dawida w historii, do której przejdziemy później, gdy zajmiemy się Dawidem.

Jest coś dość niezwykłego w tej szacie i oczywiście pomysł jest taki, że prawdopodobnie symbolizuje fakt, że Józef otrzymał teraz prawa pierworodnego. A to nie uszczęśliwiłoby jego braci, gdyby się tym afiszował, zwłaszcza że ma kilku starszych braci. Cóż, mamy też sny, które wskazują, że wszyscy będą się im kłaniać.

To nie wróży zbyt dobrze. Wreszcie zobaczymy, co stanie się w Dotanie. Jest także ulubionym niewolnikiem Potyfara, jeśli czytasz te historie i mówisz, oczywiście, że żona Potyfara lubi go tak bardzo, że wrabia go, wpędza w kłopoty, a potem zostaje więźniem.

Jako więzień ma ponownie szereg możliwości interpretowania snów. Zwróć uwagę na Józefa w snach. Zauważ dwoistość.

W tych dwóch snach jest dwóch świadków. Wcześniej było wiele snów o faraonie, wiele snów o lokaju i piekarzu, a także wiele snów o Józefie.

Doradzimy faraonowi nominację na stanowisko rządzące, a co będzie potem, wiadomo, prawda? Przychodzą bracia. Poznajesz tę historię. Jest dziesięć po dziesiątej.

Zobaczę się z tobą za każdym razem, gdy pojawisz się w piątek rano na egzaminie. Dziękujemy za cierpliwość i próbę połączenia dwóch lekcji w jedną. Po tym będziemy u celu.